

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyedévre . . . 1 frt.
 Megjelenik e lap betenkint
 vasárnap, egy iven.
 E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénzküldemények
 a kiadó-hivatalhoz külden-
 dők.

Szentesi Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:
 A három hasábra terjedő
 petitsorúrt egyszerű hirdeté-
 séi 18 kr., a két hasábosért
 12 kr., az egy hasábosért
 6 kr. számítatik.
 A „Nyílt-tér”-ben a három
 hasábos petitsorúrt igrtatásidija
 15 kr. o. é.
 Bélyegdíj minden egyes be-
 igtatásnál 30 kr.
 Bérmentetlen levelek nem
 fogadtatnak el.

Az „állapotok”-hoz.

Emlékszenek még t. olvasóink azon pár ok-
 mányra, melyeket lapunk ez évi 2-ik számában
 közzétettünk volt, némi fényt akarván vetni például
 azon körülményre, hogy Felgyő községében a
 földadó-kataszteri munkálatoknak a tényleges ál-
 lapot szerinti kiigazítása körül, mennyire az igaz-
 ság érdekében és a törvény szellemében jártak
 el az illető közegek. — Hogy fölszólalásunk ez
 ügyben mennyire hordta magán az állapotok va-
 lóságának szinét, szagát, ízét, — ezt helyettünk
 Sch. weidél Béla, uradalmi tisztartó ur itt közölt
 szövege világítsa körül.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Szentesi Lap” múlt évi 44. számában
 megjelent volt egy cikk, melyben a derekegyházi
 uradalmi tisztség különféle bántalmazó megjegy-
 zésekkel, többek közt azzal vádoltatott, miszerint
 az uradalom részéről a felgyői rétre szándékosan
 azért eresztetett a Tisza vize, hogy a küszöbön
 álló kataszteri munkálatok viz alatt találván a te-
 rületet, ezen birtokra kisebb adó vetessék ki, mint
 sem az igazság azt úgy hozná magával.

Azon ráfogásra, miszerint valaki birtokára
 szándékosan vizet bocsásson, — homlokán vi-
 selvén a valószínűtlenség bélyegét, — felesleges-
 nek tartottam válaszolni.¹⁾

¹⁾ Ezen dolgokat akkor, — nem ismerve a tények miben
 állását, — felelősség terhe mellett, az adott formában megengedték,
 hogy lapunk szelvéstesse. Sőt megvalljuk, hogy még B. L. ur által
 hozzánk beküldött okmányok valódiságában is kételkedünk, mert ama
 tisztartói rendelet, s ebből kifolyó kataszteri elnöki utasítás mind
 meg olyan dolgok, melyek úgy szívalatt, — amint már a törvények
 kijátszását szokták oszkoztolni, — megjárják, azaz, hogy elmeletnek,
 mert nem látjuk; de így hivatalos formában, lehetetlen, hogy a tör-
 vény és igazságerzet megbotránkozása nélkül kísérelhessünk a mai
 élelem közügyem alól. Tehát az okmányok valódiságában való-
 ban nem bízunk, azonban Schweidél ur jelen válasza távolról sem
 hagy bennünket ez értelemben ingadozni. Szerk.

Tisztelt szerkesztő ur nem nyugodván; f
 évi 2. sz. lapjában „Állapotok” címe alatt ujo-
 lag megtámadja az uradalmat, úgy alulírottat,
 mindennemű nem indokolt gyanúsításokkal fű-
 szerzett közleményben, — közöl egész terjedel-
 mében egy átiratot a felgyői ispánsághoz,
 melyben azon utasítást adom az ispánnak²⁾ mi-
 szerint az 1876. őszszel készitendő új földadó
 munkálatokban a jelenleg viz alatt levő u. n.
 felgyői alsórét terméketlennek tüntetessék ki.

Ezen utasítást zárt betűkkel közli szerkesztő
 ur, s ebben valami törvényellenest, s a kormány
 jóvedelmét károsítani akaró cselekményt lát.³⁾

Nehogy a lapját olvasó közönségnek azon
 része, mely talán járatlan a földadó munkála-
 tokban, azt elhigye, föl kell hívnom tisz-
 telt szerkesztő urat, hogy olvassa el az 1875.
 évi VII. t. c. 31. §-át.⁴⁾

²⁾ Az okmány így van címezve: „Tekintetes Tóth Antal ur,
 Felgyő község kataszteri elnökének.” Tehát nem ispánnak. Nem
 vonjuk kétségbe, hogy egy tisztartó nem adhat ki rendeletet az
 ispánnak, mint az uradalmi gazdasági ügyek vezetőjének; de
 hol veszi azt a jogot, hogy a kataszteri elnöknek, mikénti eljárására
 nézve utasításokat osztogasson? Hol van ez a törvényben előírva?
 S vajjon azon ispánnak, midőn mint kataszteri elnök ilyen rende-
 letet kap, mely minden jog és törvény nélkül avatkozik be ügyeibe:
 már a törvények értelmében letett esküjénél fogva nem kötelessége
 volna-e visszautasítani az ilyen beavatkozást? De nem, hanem ő.
 — Ivetkezve a kataszteri elnöki tisztét, — ispáni buzgalommal a
 tisztartói rendelet értelmében utasításokat ad tovább. — Furesa
 volna, ha p. o. a szentesi, vagy a csongrádi polgármesterek annak
 idejében, az általuk képviselt lakosság érdekében, a kataszteri el-
 nökök utasításait adták volna, hogy a város egyik vagy másik
 földterületét, ez vagy amaz osztályozási rovathoz vegyék. Tehát
 az ördögösi tisztartónak semmi köze ahhoz, hogy p. o. Felgyő
 községében a kataszteri bizottság mit művel. Ha valaki a kataszteri
 bizottság fölvetelét tekintve, földjének tényleges állapotát sérdines-
 nek találja, azért tétetnek ki közszemlére a fölveteli munkálatok,
 hogy ott a tulajdonos megjelenjen, a törvényekben előirtak ér-
 telmében fölszólalását megtegye. Ezzel a joggal azután az uradalom
 érdekében Schweidél urnak is van joga élni. S engedje meg, hogy
 ennél több jogot a törvények értelmében megengedni nem fogunk.
 Szerk.

³⁾ Mi türes-tagadás benne, midőn ilyenforma dolgokat látunk,
 könnyen beleesünk ebbe az elfogultságba. Szerk.

⁴⁾ Hát megbüttöngöttük biz' azt, s majd elmondjuk, hogy mit
 tanultunk belőle. Szerk.

Felhivatolt t. c. 31. §-a világosan azt mondja:
 „A művelési ágak meghatározásánál a tényleges
 állapot veendő föl.”⁵⁾ Ha én tehát a felgyői is-
 pánt oda utasítottam, hogy a tavai készülőben
 volt felgyői kataszternél az alsórét — mely ak-
 kor is — most is sík víz — terméketlen rovathoz
 teendő, — világos, hogy ezt tenni jogomban
 volt, sőt egészen a törvény értelmében jártam
 el⁶⁾ és másképp nem cselekedhetném még most
 sem, — s mind addig, míg a felgyői rétről a
 víz le nem megy.⁷⁾

Ezzel kapcsolatban értesítenem kell még
 szerkesztő urat, hogy a kataszteri igazgatóság,
 — alkalmasint tekintve a lehetetlenséget, hogy
 vízzel borított területről haszonvehető új mun-
 kálat készíthetessék, — múlt évi december hó-

⁵⁾ Tehát így, — Schweidél ur fölfogása szerint, amennyiben
 bizonyos földterület áradat alatt van, — tekintet nélkül arra, hogy
 az a föld, ha viz le megy róla, részben szántó, kaszáló, legelő és
 nádas gyanant használtatik, s használtatott vízáradat előtt is — a
 kataszteri bizottságnak ezt, tekintve a rendkívüli állapotot a ter-
 metetlen rovathoz kell venni S ez volna az utasítás a törvényben érin-
 tetett tényleges állapot. Furesa volna. Ne, hogy azonban cikkirő ur,
 olvasó közönségünk egy részét — a törvényből vez s rosszul ma-
 gyarázott idézetével — fere vezesse, hát miink is ide iktatunk a
 törvényből egy paragrafusot. Azt mondja p. u. az idézett törvény
 11. §-a. „Oly földrészeket, melyek a 10. §-ban felsorolt művelési
 ágak valamelyike szerint kezelhetők; (p. u. szántó, kert, rét,
 szőlő, legelő, erdő, nádas) de tényleg azok egyikike szerint sem hasz-
 náltatnak, azon művelési ágha sorozandók, melybe az előtt tartoz-
 tak, s ha az ki nem nyomonzható, amelybe a velők határos vagy
 legközelebb fekvő, hason minőségű földrészek tartoznak.” Azt
 hisszük, hogy a felgyői vízáradatú földek fölvetelénél a törvény e
 §-a szolgál irányadónál, s nem a melyet Sch. ur rosszul magya-
 rázva citál. Szerk.

⁶⁾ De hogy?! Nem lenne szives a t. tisztartó ur, már csak
 a kapacitálás kedvéért is megmondani, hogy hol, van s melyik
 törvény az, melynek értelmében eljárni méltóztatott? Hiszen azt
 csak nem fogja rólnak fölteni senki, hogy mi itt a nyilvánosság
 terén, valakit megtámadjunk, mert nem egyesek szája, hanem a
 törvényértelmében járt el. Szerk.

⁷⁾ Hiszen, ha földadó-kataszteri munkálatoknak a tényleges
 állapot szerinti kiigazítását, minden évre rendelni el a törvény;
 akkor semmi szavunk nem volna a dologhoz; de mivel ez nem
 történik és nem történhetik, s mivel e tekintetben a törvény a fel-
 győi rétre sem tesz kivételt, miut már említettük, itt és minden a
 felgyői réthez hasonló rendkívüli esetben a földközlőknak eljá-
 rási alapjául a kataszteritörvények 11. §-a szolgál. Szerk.

T A R C A.

A burokban születt.

— REGÉNY. —

Irtá: S. F.

(15-ik folytatás.)

Matois ur készülődésében korántsem volt meg ama
 elhatározott nyugodtság, s valahányszor célba vette el-
 lenfelét, keze mindannyiszor reszkedett; még pár lépést
 tett, azután a végelhatározással vette célba ellenfelét,
 ki egy szobor nyugalmával állt mozdulatlanul. A fegy-
 ver elsült. Solandres báró állt nyugodtan; ellenfele nem
 talált. Most ő is megmozdult helyéből, s egész öt lé-
 pése közeledett a lefegyverzett Matoishoz, ki karját
 mellén keresztbe fűzve, várta Solandres lévésével a halált.

— Üsse meg a menykő az ilyen malatságot! —
 kiáltá az erdőből előrontva Martin bácsi, — eddig csak
 elnéztem, de már csak még sem fogom megengedni,
 hogy itt, saját két szemem láttára, egy embert semmiért
 agyonlőjenek.

— Csendesesen öreg! — mondá Poile lovag, — itt
 a dolog annak rendje és módja szerint folyik.

E pillanatban Remparti báróné is előlépett a
 sűrűből.

„Remparti báróné!” — hallatszott Solandres el-
 lenfelének és társainak ajakáról a moraj.

A báró, mielőtt a szép nő közbe szólhatott volna,
 a levegőbe sűtő ki pisztolyát. Azután Rempartiné felé
 fordult, s udvariasan meghajtá magát. — Asszonyom!
 — szólt, — önt az oltalom szelleme vezette e pilla-
 natban ide.

— Az esemény kezdetétől itt vagyok, — mondá
 Rempartiné zavarral, s bánni kezdé, hogy jelenlétét el-
 árulá. Szánalommal tekintett a zavar és meglepetés sulya
 alatt görnyedő Matois urra, ki megzemmisülve állt né-
 hány lépésre előtte.

— Lovag ur! — mondá azután Rempartiné a
 báró felé fordulva, — amennyiben ön egészen ismeret-
 len előttem, s itt életét miattam, pusztán lovagiasságból,
 kockáztatni hajlandó volt, legyen szabad egy kéréssel
 terhelnem önt.

— Örömmel szolgálok önnek, asszonyom!

— El fog kísérni a Remparti váríg.

Solandres báró Matois és társai felé fordult, s így
 szólt: Önök most már meg fogják engedni, hogy tá-
 vohassam. Azután Martin bácsi kezébe adá lova kan-
 tartát, — ki öreg, zörgős csontjai dacára, legényi könny-
 nyúséggel lépett föl a nyeregbe — s az urak gyalog,
 az öreg szolga lóháton ballagtak el a vereség és győ-
 zelem színhelyéről, maguk után hagyva Matois urat és
 társait, kik szégyen és bosszankodással bámultak a tá-
 vozók után; majd Poile lovag hallatá menydörgős ka-
 caját. A mulatság tetszhetett neki.

— Hát értitek-e ezt a dolgot? — kérdé azután
 szinlett komoly ággal. — Szerencsés fickó ez a Solandres
 báró, — folytatá günynyal, — vetélytársát, legnagyobb
 ellenségét örök hátlára kötelezi maga irányában.

— Megölhetett volna; — mondá tompán Matois.

— És egy ilyen élvezettől megfosztja magát a
 lurkó! — mondá Poile s bosszankodva vágta törét a
 fába, melyhez vállát támasztá.

De hagyjuk most Matois urat és kompániáját, s
 kövessük Remparti bárónét és a kísérő lovagot.

Solandres báró a Remparti vár kapujáig kísérte
 a szép fiatal bárónét, ki teljesen meg volt elégedve az
 élvezettel, mit a művelt és udvarias lovagall történt
 véletlen ismeretség és az ebből folyó rövid társalgás
 nyújtott.

Solandres különben jól fejlett testtel s rokonszen-
 ves szép arccal, tehát elég jó külsővel bírt arra nézve,
 hogy a fiatal özvegynek figyelmét magára voaja; ehhez
 járult még a párbajban tanusított lovagias és hősi
 magaviselete mellett tapasztalt kellemes társalgási mo-
 dora; ezek mind meg olyan előnyök, melyek után a

báróné máskor is szivesen látta környezetében a fiatal
 bárót.

Solandres a Remparti kastélyt elhagyva, lova ha-
 sába vágta sarkantyuját, s nyugodtnak tartott, s lágyan
 susogta magában: „Margot, Margot, alszol-e már?”

Rempartiné pedig a vár erkélyén, a hold fénye
 mellett, szorongó kebelrel bámult a távozó lovag után.
 Távolról sem sejtve, hogy azt a lovat, mely urával az
 éj szürkületében lassanként, mint egy álomkép tűnik
 el, Solandres szerelme üzi; hogy az ifjú báróné egy
 halvány mécs mellett, alacsony, nyomorult gunyhóban,
 sovár méla tekintettel, éber figyelemmel kedves, egy
 tündéri szép leány várakozik.

Rempartiné szemei elől már eltűnt a lovag, — az
 éji homályba veszett el; de azért ő még nézett, s lelki
 szemével követte a kedves képet; majd a meny millió
 csillagtól ragyogó boltozatára tekintett; szemei a leg-
 fényesebb csillagon akadtak meg. Lelkében édes, forró
 vágygyal gondolt Solandresre. A báróné szeretett. —
 Meg fog-e engem Solandres látogatni itt e komor, visz-
 szatasztító kőhálmaz között? Vágyik-e ő még engem
 látni? — kérdé önmagától a szép nő aggodalommal.
 Igen, — felelt a szerelem édes, titkos vágytól befolyá-
 sított lélek, elűzve az aggály sötét fellegét, — el fog jöni.
 Ezt az embert a végzet hozta utamba, s érzem, hogy
 ez nem lehet első találkozásunk. Ő deli, szép ember,
 arcán nemesség és hősi bátorság jellege ül, modora
 kellemes, s midőn beszél, szemében az őszinteség bi-
 zalmat keltő csilláma ragyog; derült kedélyes arca jó-
 ságot, magas nyílt homloka ész és tiszta jelemet árul
 el. Oly ember ez, milyent mint ideált teremtettem kép-
 zeletemben magamnak. S a végzet úgy akarta, hogy a
 valóságban is találkozhassam vele. Ő meg fog engem
 látogatni, — folytatá Rempartiné, szemei a fokozott vágy
 és remény zavart tüzeiben usztak, lelke minden gondo-
 lata a szív lázas dobogásával olvadt össze.

(Folyt. köv.)

ban azon utasítást adta ki, miszerint minden hasznoló árvíz következményeitől még jelenleg is megrongált birtokokról a kataszteri munkálatok foganatba vétele bizonytalan időre elhalasztandó.⁹⁾

Azon megjegyzésére szerkesztő urnak, miszerint 100–200 évvel későbbre állapítatik meg a felgyői birtoknak adója⁹⁾ szintén válaszolhatom, hogy ha utasításaim jogosultságát ki nem mutattam volna is, és ezen utasítás helytelen lenne, akkor sincs annak semmi befolyása az adóra és pedig azért, mert egy uradalom adóját nem az uradalmi tiszttség, — hanem a kormány közegei állapítják meg véglegesen,¹⁰⁾ s hogy azoknak hazafiai buzgalmuk nem oly nagy, mint t. szerkesztő uré, azt bebizonyítani nem lehet.

Miután zárt betűkkel közölt utasításom, — úgy látszik — szerkesztő ur nyánúsítgatásainak sarkpontját képezi, fentebb azonban annak alaptalanságát kimutattam¹¹⁾ szerkesztő ur megtámadásának indokát nem annyira hazafiai aggodalmaiban kell látnom, hanem eredeti forrására kell vissza vezetnem, t. i. Boryslavszky Leó ur sugalmazásaira.

Boryslavszky Leó, volt felgyői jegyző ur, elvesztett állása fölötti elkeseredettségében a derekegyházi uradalomnak valamiképen ártani, vagy legalább az uradalmi tiszttséget bosszantani akarván, ezen nemes igyekezete úgy látszik tisztelt szerkesztő urban talált ügyvédre,¹²⁾ de azt gondolnám, hogy a lapját olvasó közönség szívesebben venné más közérdekű hírek közlését,¹³⁾ s jobban tenné szerkesztő ur, ha Boryslavszky Leó urra bizná perpatvarának a felgyői ispánnal való elintézését.¹⁴⁾

⁹⁾ Milyen a tényleges állapot s a művelési ág meghatározásánál, olyan saját érdekű fölfogást, s ebből folyó intézkedést látnunk, mint p. u. Felgyőn: a kataszteri igazgatóság ebbeli intézkedését helyeselné tudjuk; bár a kataszteri törvények 11. §-a értelmében ennek nem látjuk szükségét. Szerk.

¹⁰⁾ Kérnénk még egyszer elolvasni azt az észrevételt. Mi átalánosságban szóltunk, s azt mondtuk: „tegyük föl, hogy a jelenlegi kataszteri fölvételek — tényleges állapot szerinti kiigazításnak szükségét 100 vagy 200 év múlva látja a jövő, s ez értelemben a felgyői rét, bármikor jön is el az a kiigazítási idő, addig a termékeken rovatban fog szerepelni, ha most — tekintve a rendkívüli állapotot — oda vétetett. Szerk.

¹¹⁾ Igen, de az adó megállapításánál, a kormány közegeinek, mi szolgálat zsinórmértékű? Ugy-e a kataszteri fölvétel? Mert hiszen az adó tárgyát első sorban a föld, másodsorban a művelési ág képezi. S ha most már a kataszteri fölvételekben bizonyos földterület, mint terméketlen szerepel — s pedig ez tényleg nem úgy áll — szeretnénk tudni, hogy ezen földet, a kormány közegei, minden hazafiai buzgalmuk mellett is, hogyan fogják illetékes adóval megróni. Szerk.

¹²⁾ Ha t. cikkirő ur azt hiszi s e győzelemmel meg van elégedve, úgy ha pusztán csak cikkirő ural volna dolgunk — sajnálnánk azt a sok szót, mit ez ügyben el kellett mondanunk. Szerk.

¹³⁾ A dologgal úgy vagyunk mint a deak mondja: „Amicus plátó, amicus Cicero, sed magis amica veritas;“ vagyis jól magyarul fejezzék ki magukat: „barátunk Pál, barátunk Péter, de mégis legnagyobb barátunk az igazság.“ Szerk.

¹⁴⁾ Epen azért emeltük ez ügyben hangot; mert hiába az ilyen dolog mindnyájunkat érdekel, s így csak sajnálni tudjuk, hogy p. u. t. cikkirő ur várakozását e tekintetben nem elégíthették ki. Szerk.

¹⁵⁾ Nem tudtuk, hogy B. és T. uraknak bizonyos privát elintézési valójuk is van. S mi idáig nem beszélünk semmi fölé privát ügyről, hanem a felgyői kataszteri műveletekről, s azután a gazdasági dolog, hogy például t. cikkirő ur az álltunk fölelevenített ügynek, a szóba hozott két egyén viszonyaiban szeretné magyarázatát adni. Szerk.

Mint a derekegyházi uradalom gazdasági ügyeinek intézője, hivatottnak éreztem magamat hamis értesülésből eredt igazságtalan támadásaira,¹⁵⁾ egyszersmindenkorra felelni.

Elvárván igazság érzetétől, hogy ezen áfólatomnak becses lapja legközelebbi számában helyt adand.

Kelt Ördögösön, 1877. január 18-án.

Schweidel Béla,
uradalmi tisztartó.

Városi közgyűlés.

(Folytatás)

Az 1875-dik évben történt országgyűlési képviselő választás alkalmával igénybe vett katonai karhatalom költségeinek fedezése tárgyában olvastatott egy kérdő ministeri leirat; nevezetesen, hogy: a katonai karhatalom, milyen erőben s mennyi időtartamra vétett igénybe, ki idézte elő a karhatalom szükségét, s hogy e katonai erő igénybe vételével járó költségek fedezve vannak-e már? — Ez a kérdés — mit igen könnyen meg lehet érteni — több oldalról lett hozzá szólas tárgya. Többen nyilatkoztak oda, hogy szentes város béke és rendszerető polgárai legkevésbé sem adtak arra okot, hogy itt a választás idejében egyesek vagy pártoknál a jog- és rendérzetet, törvénytisztelitet, a katonák csillagó szuronyai ébrosszék föl s tartásuk egyensúlyban. Itt karhatalomra mint máskor soha, úgy ez időben sem lett volna szükség; tehát fizesse az ez által előidézett költséget, ki a katonákat ide hozta. Egyik képviselő indítványára azután az ügyben a következő határozat hozott: Minthogy a karhatalomnak igénybe vétele a követválasztás alkalmával létezett pártok egyike által sem idéztetett elő, hanem ez csupán elővigyázati szempontból a választói elnök által, a törvényből kifolyó jogánál fogva vétett igénybe; — ez okból a karhatalom felszámított 88 frt 92 kr. költségeinek megtérítése az állami pénztér által eszközöltetni kéretek. Hiszen ez jól lenne így, de mi sokkal nagyobbak tartjuk azt az állami pénztárt, hogysem abból kitelnek ez a kis költség. Csak az lesz abból, hogy fizess Doci!

Ezután Horváth Ferenc és Bartha János képviselők a helyben felállítandó gazdasági iskolára vonatkozó indítványukat a f. hó 11-dikén tartott közgyűlés 3. sz. határozatára betérjesztik. Ez indítvány a városi iskolaszék és gazdasági szakosztálynak azzal adatik ki, hogy az indítvány említett földművelési iskola felállításának módzatai és költségeire nézve vélenyt adjanak.

Napirendre került a szegedi pénzügyi igazgatóságnak egy átirata, melyben az iránti nyilatkozatra hívja fel a közgyűlést, hogy a város tulajdonát képező jelenlegi sóraktárt, ha a meglévő só elárúsítása esetleg egy magán vállalkozóra bízotnék, nem volna-e hajtandó a só végleges elárúsításáig bérlettel nélkül átengedni. — Ez ügyben a közgyűlés oly formán határozott, hogy mielőtt Szentés város közönsége a szegedi

¹⁶⁾ Bizony hamis az egy kiesít; s aztán valljuk meg az igazat nem is az itt a baj, hogy hamis, hanem az, hogy harap. Szerk.

gedi pénzügy igazgatóság kérdésére válaszolna, kiadatott az ügy a gazdasági és háztartási szakosztálynak oly utasítással, hogy a szentesi állami sóraktárban a só készletet tekintsek meg, s véleményes jelentést tegyenek a közgyűléshez arról, hogy, vajon nem lenne-e célszerű azon só készletet bizonyos föltételek mellett az államtól a városnak átvenni, valamint adjanak véleményes jelentést arról is, hogy mennyiben s hogyan lehetne a városnak hitel alapján az államtól a só elárúsítást eszközölni. Akárhányszor hallottuk már egyesek ajkáról elhangzani ama szép szót, hogy — bár könnyen kilátás van arra, hogy az állam Szentésen a sóárulást állami kezelést beszünteti — nem kell még semmi egyéb, minthogy Szentés város közönsége átvágye az államtól az itt levő sókészletet elárúsítás végett; ez azután ismét a fajta vállalat lesz, mely nemcsak meg szokta, de meg is paprikázta azon portékát, mit Szentés város közönsége sóval és zsírral elfogyasztani kénytelen.

Cikkek is jelentek már meg e lap hasábjain, melyek annak idején óva intették Szentés város közgyűlést ama — városunk érdekeivel ellenkező lépéstől. S valóban, midőn annak idejében jelenlegi helyzetben volt a kincstárral szemben Szentés város közönsége (Sőt néhány lépéssel már akkor tovább is voltunk az ügyet illetőleg, mert a módzatok és föltételek is meg voltak már állapítva, a város és az állam közti bérleti viszonyra nézve, csak az egység volt hátra. De hiszen így szoktuk egyik lábunkat a másikba öltetni. Szerk.) sikerült is oda tereelni a közgyűlés többségének véleményét, hogy ez ügy annak idejében szerencsésen el esett.

Mi akkor sem tudtunk megbarátkozni egyesek azon egész szerencsével előtérbe tolt nézetével, hogy a városnak kára volna abban, ha az államtól inkább átveszi a sóárulást, mintsem bevárja, hogy ez itt a sóárulást, — tekintve a tetemes költséget, melybe az államtól, így e manipulatio kerül — beszüntetni legyen kénytelen. Mert nagyon természetesen osztjuk és magunk is adunk alkalommal kifejezést, azon nézetnek, hogy magán iparba vágó vállalat s általában bármily természetű üzlet házi kezelése a városnak csakis kárára lehet; de ezen argumentum, még nem ok ám arra, hogy a város — az államtól a só készletet elárúsítás végett, kár nélkül át ne vehesse s továbbra e viszonyt az állam által nyújtandó hitel alapján érdek-kockázat nélkül fentartani nem lehetne.

Természetes, hogy mi az állam által manipulált sóárulás átvételét csakis azon esetben látjuk szükségesnek, ha ezt az állam nálunk a költséges kezelés miatt beszüntetni kénytelen leend.

Azt mondják, hogy e vállalatba már csak azért sem mehet kár nélkül a város, mert az állam által itt, a sóraktárba lerakott só készlet hitvány, csunya fekete, s így az elárúsítása — gyér kelendőse miatt — tetemes idő és sok költségbe kerül. Kétség kívül áll, hogy, ha a kincstár szép, fehér sóval látja el annak idején a szentesi sóházat, forgalma tartós és folytonosan oly kielégítő lett volna, hogy az így beállt pangás, különben ki tudja, — mikor teszi kérdéssé az állami kezelést beszüntetését.

ALAMONTADE.

— Zschokke Henrik-től. —

Fordítja:

LERNER VILMOS.

(10-ik folytatás)

— Valóban, önnek igaza van. Ő senkit sem tud gyűlölni, mert senkit sem tud szeretni. Ő sem az egész világot, sem senki, az egész világ az övé. Bizonyára, soha sem méltelyezett meg a nevelés érzelendüsabb szívét és tehetségesebb főt, mint azt Bertollonnál tettem.

— Kegyed talán tulságos szigorúan itél, asszonyom?

— Bárcsak úgy volna! Kérem, térítsen meg!

— Éa térítem meg kegyedet? Ugyan, asszonyom! Figyelje meg férjét, és véleménye meg fog változni.

— Őt megfigyelni? Hisz mindig ezt tettem, és ő mindig ugyanaz.

— Legalább jó, szeretetreméltó ember.

— Szeretetreméltó? — Az. — Tudja, hogy az, és törekszik, hogy az legyen; de sajnos nem, hogy másokat, hanem egyedül, hogy magamagát boldogítsa. Ép ezért nem nevezhetem jónak, bárha rossznak sem mondhatnám.

— Valóban, asszonyom, nem értem kegyedet kellően. De engedje meg, hogy bizalmát bizalommal viszonozhassam. Soha sem ismertem két embert, kik annyira megérdemelték volna, hogy boldogok legyenek, és annyira alkalmasak lettek volna egymásnak kölcsönös boldogítására, mint kegyed és férje. S mégis mindkettőn különválva állanak egymástól! Bizonyára, azt fogom binni, hogy eleget életem és eleget műveltem e világban, hogyha sikerülne kegyetek közt benső egyetülést létrehoznom, és szíveiket egymáshoz vezetnem.

— Ön igen szíves. De, hárha munkája felerész-

ben máris el végezve — a mennyiben szívem már régen sietett az övé felé, mely tölemlidegen fordul el — attól tartok, hogy ön lehetetlenséget kíván. Hogyha azonban az egyesítés mégis valaknek sikererülne akkor bizonyára ön lenne ezen valaki. Ön, Alamontade, az első, kihez Bertollon egész odaadással van, kihez szokatlan módon ragaszkodik. — Kisértse meg, változtassa meg ezen ember gondolkodás módját.

— Kegyed tréfál. Őt megváltoztatni? Ugyan hát mi tekintetben gondolja kegyed azt? Bertollon nagy-lelkű, szerény, az ártatlanság védője, mindig egyforma kedélyű, ment minden szembeszökő szenvedélytől, önzetlen, barátságos. — — —

— Igaza van, ő tökéletesen ilyen.

— Nos hát miképp változtassam meg?

— Csínáljon belőle jobb embert.

— Jobb embert? — mondám meglepetve, s különös zavarral néztem a szép asszonyok könyvelő-badit szeméi közé. — Hát rossz ember Bertollon? Erkölcstelen?

— Nem, Bertollon nem az! De ő nem jó!

— S mindazonáltal, asszonyom, kegyed beisméri, hogy barátom mindazon magasztos tulajdonságokkal bír, melyeket az imént felsoroltam? Nem követel-e kegyed talán tulságos sokat egy halandótól?

— A mit ön férjem dicséretére mondott, Alamontade, azt én sohasem tagadtam. De e szép erények nem az ő jeles tulajdonságai, azok csak eszközei. Ő sok jót művel, de korántsem a jó kedvéért, hanem mert az neki előnyös. Ő nem erényes, hanem észélyes. Ő minden cselekményében csak a hasznosat és ártalmat tekint, de sohasem a jót vagy a rosszat. Ép oly szívesen használná fel a poklot szándékainak valóságára, mint az erénydús mennyt. Boldogságát

abba helyezni, hogy elérje azt, a mit ohajt, és ennek kedvéért tesz ő mindent, ami az adott körülményekhez képest célszerűnek látszik. A világot az érzéki vágyak színhelyének tekinti, melyben minden a legszerencsésebb és legravaszabbé. Az együttélő emberek sokasága teremtette, mint ő hiszi, az államokat, vallásokat és ceremóniákat. — A legbölcsebb szerinte az, ki a körülmények bonyodalmas szövedékét a legcsekélyebb részletig ismeri; és ki e fonadékot jól ismeri, az mindenható. Egyedül csak a közvélemény szentesít vagy kárhoztat. Lássá, Alamontade, ilyen az én férjem. Ő nem tud engem szeretni, mert csak önmagamát szereti. Véleménye és izlése változik, és e szerint változik lénye. Rendíthetetlen kitartással iparkodik céljai felé, és eléri azokat. Bertollon fia egy tekintélyes családnak, mely régi vagyonosságának magasztaláról lehanyatlott. Ő gazdag akart lenni, kereskedő lett, messze vidékekre ment, és mint milliomos tért vissza. Gazdagságát e város legtekintélyesebb családjával való összeköttetés által akarta megszilárdítani. Én lettem nejevé. A köztügyekre befolyást akart gyakorolni, a nélkül, hogy irigységet keltsen; népszerűsködött és visszaütöztette a legelső tiszttségeket. — Az ő gondolkodásmodja mellett neki semmi sem elérhető. — Nem ismer semminemű szentséget. Mindent legyőz; senki sem állhat neki ellen, mert mindenki gyöngö valmely hajlam, valamely szenvedély vagy vélemény következtében.

Bertollon gondolkodás módjának ezen képe megrendített. Minden vonásában hű mása volt ez az eredetinek. Én még sohasem juttattam mind ezt a tudat világos képzetére, bárha mind ez már idők óta volt meg homályos sejtelmeimen.

(Folyt. köv.)

Jusztin 1 újságtartót; Hoffer Antalné 1 óratartót, egy asztalkendő tartót; Vlaka Jánosné (Mágoesről) 1 szivartót, 1 kézi kosárkát, 1 pongyola fejkötőt; Jarenák Berta 1 lámpa ellenzőt; Szathmári Böske 1 törökendőt; Cherrier Jánosné 1 szivartartót; Kiss Pálné fekete-kávé-készletet, 6 zsebkendőt; Jámbor Mariska 6 személyre való tea-készletet, 1 dohánytartót; Stammer Sándorné 4 személyre való kávékészletet, 1 diszpo-
 harat; Farkas Lajosné 2 asztal-lámpát; Illés Lajosné (Mágoesről) kézműveket; Reisinger Zsigmond (Oroshá-
 záról) rövidárukat; Tones Ferencné (Mágoesről) kéz-
 műveket; Molnár Antal (Mágoesről) könyveket; Cikar-
 ricis Etelka 1 csengőgyű huzót, 2 ibolya-tartót; Verner
 Emma 1 himzett törökendőt tartót; Vutsák Lina 1 him-
 zett férfi inget; Szathmári Mariska 1 gombostű vánkost
 fehér selyemből; Pokomándy Gáborné 1 ékszerartót,
 1 illatszertartót, 1 dohány szelencét és 1 diszpo-
 harat; Gyás-Páncél Terka 1 ékszerartót, 1 ibolyatartót;
 Sonnenfeld Teréz 1 zsebkendő tartót; Demjén Lajosné
 (Mágoesről) 1 virágtartót, pohártartót 4 pohárral; Csucs
 Antalné 1 virágtartót, 1 órapárat; Csappai Mártonné
 1 gombostű párnát; Török Mariska 1 himzett puská-
 szíját, 1 asztalkendő szoritót; Könyg Paula 1 csemege
 kosárkát cukorral, 1 névjegy tartót; Dózsa Stammer
 Aranka 1 narancstartót, 6 csemege tányért, 1 diszpo-
 harat; Kristó Nagy Juliska 1 fali kosarat, 1 diszpo-
 harat; Albertényi Antalné 1 szivartartót, 1 ékszer és
 illatszertartót, 1 gombostű tartót; Aigner Ilonka egy
 gombolyag tartót; Pachter Emma 6 csemege tányért;
 Wimmer Sándorné 1 pár himzett papucsot, 1 névjegy
 kosárkát; Teleki Eszti 1 abumot; Rózner Janka 1
 himzett szivar tárcát; Balogh Jánosné 1 dohány tartót;
 Dr. Götzl Bertalanné 1 himzett névjegy tárcát; Elsassér
 Sidónia 2 diszpo-
 harat, 1 könyvjel-
 zőket; Polgár Mariska
 1 tűtartót; Cukor Adámné 1 margaretté tászkát; Hau-
 kisz Ilona 1 keretbe foglalt himzett képet; Szalai Ist-
 vánné 1 tintatartót és 1 gyufatartót; Németh Imréné
 1 dohány szelencét és 1 nagy tárcát; Vutsák Mariska

1 keretbe foglalt kézi rajtot; Bornstein Cecil 1 cukor
 szelencét; Paulics Károlyné 1 virágtartót; Dögei Ist-
 vánné 1 fűdibusz tartót; Garay Imréné 1 porcellán
 gyufatartót, 1 tintatartót; Stammer Etelka 1 dohány
 zsebkötőt; Zolnai Károlyné 1 dohányzsebkötőt, 1 asztal-
 keendő szoritót; Lakos Juliska 1 keretbe foglalt himzett
 képet; Rambovszki Mari 1 gyöngyözött dohányzsebkötőt;
 Mihálovics Málta Karolin 1 kötött asztalkendő, 1 hamu-
 tartót; Paszternák Lujza 1 tolltörőt; Sréter Ferencné
 1 zománcozott cukorszelencét és 1 zseblámpát; Hódy
 Eszti 1 tea-eszészét és 1 cukorszelencét; Molcs Ká-
 rolyné 1 illatszertartót és 1 gyöngyház pénzárcait;
 Abaffy László 2 képet; Sule Lajosné 1 porcellán gyufa-
 tartót, 1 dohány tartót; Rózner Johanna 1 illatszert do-
 bozt; Steiner Fanni 2 virágtartót; Berényi Imréné 2
 fekete-kávé eszészét, 1 ékszerartót, 1 hamutartót és 1
 porcellán ékszerartót; Abaffy Soma 1 tajt, szivarszip-
 kát és 1 gyufatartót; Kajtár Lajos két keretbe foglalt
 képet és 1 poharat; Grünvald Berta 1 tűpárat és 1
 pongyola fejkötőt; Sranc Györgyné 1 kenyérkosárkát
 és 1 cukortartót; Sánta Emma 1 óratartót, 1 diszpo-
 harat; Paszternák Piros 1 gyermek galléri; Kristó Nagy
 Juliska 1 névjegy kosárkát; Nagy Ferencné 1 nyakkendőt,
 2 csokorgarait, 1 női nyakkendőt; Temesváry
 Anna 1 pongyola fejkötőt, 1 gyermekgallért; Neumann
 Fanni 1 női nyakkendőt, 3 selyem nyakkendőt.
 — Nagyváradon f. Ló 8-án szivarvány volt lát-
 ható. Bőtermést békét, cholérát, a több e feléket jó-
 solnak e jelenségből a néma-masszonyok.
 — Egy uracsot egy negye frates párbajra hitt ki;
 a kihívott fél fél a kimeneteltől, s revolverrel lötte ma-
 gát szíve táján. — Csakugyan megszabadult a pár-
 bajtól.
 — Genfben már tavasz van, a meleg 16 fok, s a
 piac el van árasztva virággal.
 — Boros eső. Egy francia faluban Syvester haj-
 nalán, oly eső esett, mely színre nézve vörös borral
 látszott vegyülvé. Az ottani előjáróság egy palackkal

küldött belőle egy vidéki francia lap szerkesztőségé-
 nek, mely után mi is közöljük e csodálatos természeti
 tűneményt.
 — Egy virstlis Angolországban eladta nejét egy
 kocsmárosnak 400 frtért. Az adásvételi szerződés ügy-
 védi irodában kötött meg. Mindkét fél teljesen meg
 volt elégedve a vásárral.
 — Olaszországban egy apa fiával ivás közben ösz-
 szeszölalkozott, később azonban kibékültek és össze-
 csókolkoztak. — Az apának sikerült fogaival fiának
 nyelvért megragadhatni, és azt a szó szoros értelmében
 leragta. — Az apát elfogták, a fiu nyelve megfele-
 dett és meghalt.
 — Viggázzunk a hordók kiforrásánál, nehogy
 egy járjunk, mint egy pesti serfőzde egyik napzámosa,
 kit a kiforrás alkalmával szét pattant hordónak don-
 gái úgy ütöttek halántékán, hogy azonnal meghalt.
 — Ertesítések Bamberger Lipótnak III. t. 11. sz. háza
 hasznosbérbe kiadó. Értelmezhető a tulajdonossal. —
 Grünic Pál III. t. 304. sz. házával egy bognár mű-
 hely szobával és konyhával együtt, bérbe kiadó. Bö-
 vebb értesítést ad a tulajdonos. — Kira Mihály örök-
 köseinek a Búsérben lévő 150 hold földjük eladó, vagy
 elcserélendő. — Özv. Kutas Mihályné I. t. 202. sz.
 házával, egy utcai lakás, a hozzátartozó épületekkel
 együtt, kiadó. — Bánfi Ferencnek I. t. 160. sz. a.
 házával egy szoba, konyha és kamara, szt. György
 naptól kezdve kiadó. — Lévai József cipész mester
 I. t. 445. sz. házával egy külön fűdél alatt álló két
 szoba, konyha, kamra és padlás bérbe adó. — Dr.
 Friedmann Benjámin-féle házában az egész emeleti és
 egy földi helyiség, és egy földszinti lakás bérbe kiadó.
 Értelmezhető Cukor Mózessel. — Szalai József tanító-
 nak, kis görög utcában lévő háza eladó, vagy ha-
 sznósbérbe adandó. — Ugyanannál Dónáton, egy bog-
 lyá árpa szalmája polyva és kukorica szár van eladó.
 Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

H I R D E T E S E K.

Az „Unió-Bank”

nyilvános engndélyezett tárháza.

„Unió-bank” állomása, bécsi összeköttetési vasut, áru-raktárak, borszesz tartók, olaj- és boros-pincék, és k. fővámlivaltali Livitel, átviteli oldalszobák, nyilvános mész- és mértékivatal, stb.

Különlegességi díjazmány berakodásokort.

100 kilo után hetenkint:

Pamut — — — — — 2 1/2 kr.	Olajok — — — — — 3 — kr.
Pamut-kelme — — — — — 3 1/2 kr.	Gyümölcs, száritott — — — 3 — kr.
Plehek — — — — — 2 — kr.	Gyöngyház — — — — — 4 — kr.
Gyapot- és fűszerárak 3 — kr.	Répák, száritott — — — — 3 — kr.
Kávé — — — — — 3 — kr.	Rizs — — — — — — — — 3 — kr.
Vas nyersen s rudakban 1 1/2 kr.	Hínár — — — — — — — — 2 — kr.
Szőrök és bőrcék — — 3 1/2 kr.	Gyapjú zsákokba tömve 2 1/2 kr.
Len és kender — — — — 3 — kr.	Gyapjú zsákokba lazán 3 — kr.
Gabna, liszt és hüvelyes	Keményítő — — — — — 2 — kr.
termények, recca — 1 — kr.	Cukor — — — — — — — — 2 1/2 kr.
Bőr — — — — — — — — 3 1/2 kr.	
Csontok és vallonea — 2 — kr.	
Gépek, nemzetgazdasági 3 1/2 kr.	
Kézműárak — — — — — 6 — kr.	

Borszesz.

Tartókban hektoliter- és 9 kr.
hordókban hetenkint 6 kr.
Szabadban elhelyezett árúkat 100 kilo után hetenkint 1/2 kr.

Á jóságok be- és elszállítására a hely bármely irányában a legolcsóbban eszközöltetik.

Kiszárolási díjak:

Ki- és berakodásért és mázsalásért begyűjtött árúknál	8 kr.
100 kilo után	12 kr.
Gyngyöletlen árúknál 100 kilo után	6 kr.
Gabonánál zsákokban	7 kr.
Gabonánál fölötve	25 kr.
Megvámoltatásért gyapotárúknál 1—100 kilógig	45 kr.
100—600 kilógig	6 kr.
600-tól fölfele 100 kilonk.	50 kr.
Kézműárúknál	4 1/2 kr.
Biztosítási díj 100 frt biztosított érték után havonkint	3 — kr.
általában legalább 3 hóra 4 %	

Olajok és zsiradékok, bor és borszesz kívánatra az állam-
 vaspályán lévő tárházunkba hasonló feltételek mellett berakotnak.
 Nagymennyiségű berakodásoknál megfelelő engedmény adatik.
 Az „Unió-Bank” a neki átadott árúknak bizománybani el-
 árusítását elvállalja és azokra előlegad ad.

Unió-Bank Bécsben.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező közdobogók készítettése és padlók lerakítása tárgyában tartandó nyilvános árlejtés és zártajánlatok beadása határdejeül folyó hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája tüzetvén ki, mire a vállalkozni szándékozók — 100 frt bánatpénzzel ellátva — a mérnöki hivatalban való megjelenésre ezennel felhivatnak.

Az árlejtési feltételek addig is alulirotnál — hova a zártajánlatok is beadandók — a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Szentesen, 1877. évi január 19.

Honthy László,
h.tanácsnok.

ARVERÉSI HIRDETÉNY.

Alulirott kir. jbróság végrehajtó a szentesi királyi járásbíró-
 róság telekkönyvi hatóságának 29119/1877. számú végzése alapján
 ezennel közhírré teszi, hogy miután a hivatozott végzéssel Lakos
 Pál részére Piti ellen elrendelt árverés, a szentesi 10701. számú telek
 jegyzőkönyvben 12998/a hr. szám alatt 201209/16000
 12999/a hr. szám alatt 111209/16000, 12048/a hr. szám alatt 830/16000
 12049-ik hr. szám alatt 820/16000, 12054-ik hr. szám alatt 10200/16000
 12055/a hr. szám alatt 131059/16000, 12053-ik hr. szám alatt 171990/16000
 hold legelőkre nézve az első határidőben sikeretlenül ejtetett meg;
 ugyan azon ingatlanok a 2-ik árverési határuapon, 1877-ik évi
 február 26-ik napján d. e. 9 órakor a királyi járásbíróóság hivatalos
 helyiségében megtartandó nyilvános árverésen becsáron alól is el-
 fognak adatni. — Szentes, 1877. január 22.

1—3. Onody Károly, bírói végrehajtó.

Legolesobb cipőárak!

Temesvári Mór

cipőgyára,

Budapest, kerepesi ut 14. sz. ajánlja

Nőknek:

Fűzős topánok Brünnelel, fénymázos hegygyel, szép
 tűzéssel 2 frt 40 kr.
 Fűzős topánok erős bőrből, fénymázos hegygyel, sze-
 gezve és csavarral ellátva, kettős talppal, gyakori
 használatra és esős időre 3 frt 40 kr.
 Topánok mézga betéttel, erős chagrain vagy borjubőr-
 ből, szegezve és csavarral ellátott kettős talppal,
 igen tartós és meleg 3 frt 60 kr.
 Topánok leányoknak bőrből, erős talppal 1 frt 80 kr.

Uraknak:

Topánok finom chagrain kettős bőrből 3 frt 60 kr.
 Topánok fénymázos vagy bagariabőrből, szegezett és
 csavarral ellátott kettős talppal 4 frt 20 kr.
 Topánok finom bőrből és díszes fénymázos hegygyel,
 termek és bálókra 4 frt 20 kr.
 Topánok orosz fénymázos bőrből, szegezett kettős talp-
 pal, csavarral, a legjobb lábbeli a nedves időben,
 igen tartós és meleg 5 frt 50 kr.
 Vadász-csizmak vízhatlan kettős bagaria vagy fénymáz-
 os bőrből, háromszoros csavarral ellátott kettős
 talppal 10 frt 50 kr.
 Ugyanaz orosz fénymázos bőrből 13 frt — kr.
 Topánok fiuknak fénymázos vagy bagaria bőrből, csa-
 varral ellátva és kettős talppal 4 frt 20 kr.
 Gyermekcipők Brünnelel vagy bőrből, félcipő 45 kr.
 szegezett talppal igen tartós 1 frt 20 kr.
 Brünnelel-topánok fénymázos hegygyel 1 frt 20 kr.
 Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bér-
 mentve küldetnek. Vidéki megrendelések posta-utánvét
 mellett pontososan és lelkiismeretesen teljesítetnek.

Meghívás.

Folyó 1877. évi február hó 4-én,

Rambovszki József kávéházi helyiségében,
 a második zenekar közreműködése mellett
 tartandó

TÁNCVIGALOMRA

a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja
 a kovács és bognár ifjuság.
 Belépti díj 60 kr. — Kezdeté 6 órakor.

A tiszta jövedelem fele része a török be-
 besültek javára fordittatik.

Kiadó bolt.

Alulirott nagyvendéglő melletti
 házában egy bolt helyiség — szo-
 bával együtt, vagy a nélkül — f.
 1877-ik évi szent György napjától
 kezdve, — van hasznosbérbe kiadó.

Szentesen, 1877. január 24-én.

Pokomándy Gábor.

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. jbróság mint telekkönyvi hatóságnak 2221/1876
 számú végzésénél fogva közzététetik, hogy Vutsák János, mint a
 a szentesi takarékpénztár igazgatójának — Juhász Jánosné, szül.
 Haris Heléna ellen 3500 frt iránti ügyében, a 6500 frtra becsült és
 a szentesi 9928. számú telekkönyvben 247. hr. sz. a. ház, miután
 az első árverésen becsáron el nem adott, a második határnapon
 1877. évi február 5-én délelőtti 9 órakor, a telekkönyvi hatóság hi-
 vatalos helyiségében becsáron alul is elárvereztetik.

Szentes, 1877. évi január 4-én.

Aigner Imre, bír. végrehajtó.

Kiadó lakás.

Özv. Farkas Zsigmondné házá-
 ban, — Dobrai S. kereskedésével
 szemben, — egy lakás van szent-
 György napjától kezdve kiadó. —
 Bővebb értesítést ad Szabó Lajos,
 reform. tanító.